

9. PSANÍ I/Í PO MĚKKÝCH SOUHLÁSKÁCH

1. Agáta pozoruje, po kterých souhláskách se píše *i*, *í*. Najdeš tyto souhlásky?

Bažina, košile, oči, peřina, pocity, přejít, řadí, tatínek, zvoní.

Po měkkých souhláskách **ž**, **š**, **č**, **ř**, **c**, **j**, **d'**, **t'**, **ň**
zpravidla píšeme *i*, *í*.
! Ži/ží, ši/ší, či/čí, ři/ří, ci/cí, ji/jí, di/dí, ti/tí, ni/ní
jsou měkké slabiky.

2. Jména přepiš do sešitu a podtrhni měkkou slabiku.

Antonín, Jiřina, Eržika, Radim, Otík, Cecilka, Šimon.

a) Má některý z tvých spolužáků ve svém jméně měkkou slabiku?

b) Vyhledej v kalendáři další jména, která obsahují měkkou slabiku.

3. Přečti si o medvídku Kubulovi.

„Kubula říká, že v naší kovárně sedí nějaké strašidlo. Já nic nevidím, tátá nic nevidí, děti nic neviděly, a on nám pořád ukazuje do kouta a celý se klepe. Pojd' se podívat, Lízo! Tak je tam, nebo ne?“

Líza vyvalila oči, ale kde nic tu nic.

„Jeminkote,“ povídá zase Kubula, „co já si s vámi, lidičky, počnu, vždyť ten Barbucha na mě zrovna vyplazuje jazyk a mrká jako ještěrka!“ *(Vladislav Vančura, Kubula a Kuba Kubikula)*

a) Vyhledej v textu slova s měkkými slabikami.

b) Najdi v prvních třech řádcích příběhu větu rozkazovací a větu tázací.

c) Víš, kdo je Barbucha? Jak si ho představuješ?

4. Doplň *i*, *í* a zdůvodni.

Š roký rukáv, dopravn kř žovatka, č sté oblečen , smrkové š sky, př sný uč tel, zelená paž tka, skř ňka na šperky, telefonn č slo, bílý sn h, léč vá bylina, psac stroj, toč té schod ště, bic nástroj, šatn skř ň.